

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11. února 2016 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Karla Kudrny a přísedících Jiřího Solicha a Mgr. Kamily Šodkové **t a k t o :**

Obžalovaní

Daniel H . ,

nar. xxx v xxx, jednatel obchodních společností STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. a MEGASTAR World, s.r.o., bytem xxx,

Světlana F . ,

rozenou xxx, nar. xxx v xxx, manažerka obchodní společnosti BORGIS, a.s., bytem xxx,

Petr M . ,

nar. xxx v xxx, OSVČ, bytem xxx,

STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o.

IČ 25396749, se sídlem Štramberská 1049, 703 00 Ostrava,

MEGASTAR World, s.r.o.

IČ 26857421, se sídlem Štramberská 1049, 703 00 Ostrava,

jsou vinni, že

Daniel H., využívaje kontaktů a vazeb sestry svého bývalého zaměstnance obžalovaného Petra M., obžalované Světlany F., které mu zprostředkoval Petr M., k zástupci ředitele Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava II, jenž je správcem daně ve vztahu k obchodním společnostem STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. a MEGASTAR World, s.r.o., Ing. H.,

obchodní společnost STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o., jednající v jejím zájmu prostřednictvím obžalovaného Daniela H., jednatele společnosti, jehož jednání lze této právnické osobě přičítat ve smyslu zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim

a obchodní společnost MEGASTAR World, s.r.o., jednající v jejím zájmu prostřednictvím obžalovaného Daniela H., jednatele společnosti, jehož jednání lze této právnické osobě přičítat ve smyslu zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim,

1)

dne 30.5.2014, v Ostravě, v úmyslu působit na probíhající daňové řízení vedené správcem daně - Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava II, který v souvislosti s probíhající kontrolou daňového subjektu – obchodní společnosti STARCOM INTERNATIONAL s.r.o., IČ: 25396749, se sídlem Štramberská 1049, 703 00 Ostrava, zadržuje částku ve výši 30.080.423,- Kč již daňový subjekt požaduje vrátit z titulu uplatněného odpočtu DPH, nabídl obžalovaný Daniel H., jednatel a společník obchodní společnosti STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o., prostřednictvím obžalované Světlany F., po předchozí vzájemné dohodě s obžalovaným Petrem M., úřední osobě - zástupci ředitele správce daně, Ing. Martinu H., jako osobě, která je z titulu své funkce schopna požadavek splnit, částku ve výši cca 200.000,- Kč a to formou e-mailu odeslaného obžalovanou Světlanou F. dne 30.5.2014 v 19:56 hod. z e-mailové schránky xxx@seznam.cz na e-mail xxx@email.cz, za ovlivnění daňového řízení vedeného

správce daně s daňovým subjektem – obchodní společností STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o, tak, aby byl daňovému subjektu přiznán a vyplacen nárokovaný nadměrný odpočet DPH, konkrétně slovy: *"...zda by tato kauza, která bude stát firmu S. (právníci, mediál. humbuk apod.) nešla vyřešit v klidu, že by místo placení drahých právníků apod. nemohla investovat finance jinak...bavíme se tady o částce kolem 200 tisíc... které mají k dispozici a rádi je poskytnou někomu, kdo může zaručit, že bude v dohledné době alespoň minimum částky DPH firmě vráceno..."* a dále: *"...že je částka cca 200 tisíc připravena pro kohokoliv, kdo to vyřeší...Každopádně kdyby to šlo, tak bude mít brácha u majitele velké plus (které nutně potřebuje) a ty budeš mít daleko více než jen plus viz výše..."*,

přičemž tohoto jednání se obžalovaný Daniel H. dopustil v úmyslu zajistit společnosti STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o., přiznání a vyplacení nárokovaného nadměrného odpočtu DPH Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava II, a to pokud možno v maximální možné výši, tj. ve výši 30.080.423,- Kč, případně alespoň v částce nižší,

2)

dne 11.7.2014 v době od 10:53 do 11:51, v Ostravě, v kavárně Ostravanka v obchodním centru Forum Nová Karolina, v úmyslu působit na probíhající daňové řízení vedené správcem daně, Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava II, který v souvislosti s probíhající kontrolou daňových subjektů – obchodních společností STARCOM INTERNATIONAL s.r.o., IČ: 25396749, se sídlem Štramberská 1049, 703 00 Ostrava a MEGASTAR World s.r.o., IČ: 26857421, se sídlem Štramberská 1049, 703 00 Ostrava zadržuje částku u obou společností v celkové výši 37.946.968,- Kč již daňové subjekty požadují vrátit z titulu uplatněného odpočtu DPH, nabídl obžalovaný Daniel H., jednatel a společník obchodních společností STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o., a MEGASTAR World s.r.o., prostřednictvím obžalovaného Petra M., po předchozí vzájemné dohodě se Světlanou F., úřední osobě - zástupci ředitele správce daně, Ing. Martinu H., jako osobě, která je z titulu své funkce schopna požadavek splnit, částku ve výši 2% z úspěšně vrácených finančních prostředků, zadržovaných správcem daně oběma obchodními společnostmi, maximálně do částky až 600.000,- Kč, tak, že předmětnou nabídku prezentoval Ing. Martinu H. při osobní schůzce obžalovaný Petr M. za účasti obžalované Světlany F. konkrétně slovy „...určitě se tady dá bavit o nějakých dvou procentech z objemu vráceného DPH, které by tímle směrem mohlo jít... „ a dále „...v případě, že by se mu vrátilo těch 28, tak je schopen z toho pustit 600 tisíc, jo 600 tisíc prostě, s tím, že je tato částka poměrně dost neurčitá... „, za ovlivnění daňového řízení vedeného správcem daně s daňovými subjekty – obchodními společnostmi STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o., a MEGASTAR World s.r.o., tak, aby byl daňovým subjektům přiznán a vyplacen nárokovaný nadměrný odpočet DPH, v co nejvyšší možné výši,

přičemž tohoto jednání se obžalovaný Daniel H. dopustil v úmyslu zajistit jednak společnosti STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o., přiznání a vyplacení nárokovaného nadměrného odpočtu DPH Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava II, v co nejvyšší možné výši, tj. maximálně ve výši 30.080.423,- Kč

a jednak společnosti MEGASTAR World, s.r.o., přiznání a vyplacení nadměrného odpočtu DPH Finančním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava II, v co nejvyšší možné výši, tj. maximálně ve výši 7.866.545,- Kč,

t e d y**obžalovaný Daniel H.****ad 1) , 2),**

jinému v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu nabídl úplatek, jednání se dopustil v úmyslu opatřit jinému značný prospěch a spáchal takový čin vůči úřední osobě,

obžalovaný Světlana F.**ad 1) , 2)**

jinému v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu nabídla úplatek, jednání se dopustila v úmyslu opatřit jinému značný prospěch a spáchala takový čin vůči úřední osobě,

obžalovaný Petr M.**ad 1) , 2),**

jinému v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu nabídl úplatek, jednání se dopustil v úmyslu opatřit jinému značný prospěch a spáchal takový čin vůči úřední osobě,

obchodní společnost STARCOM INTERNATIONAL s.r.o.,**ad 1) , 2),**

jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu nabídla úplatek, jednání se dopustila v úmyslu opatřit sobě značný prospěch a spáchala takový čin vůči úřední osobě,

obchodní společnost MEGASTAR World s.r.o.,**ad 1)**

jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu nabídla úplatek, jednání se dopustila v úmyslu opatřit sobě značný prospěch a spáchala takový čin vůči úřední osobě,

č í m ž s p á c h a l i**obžalovaný Daniel H.****ad 1), ad 2)**

zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku ,

obžalovaná Světlana F.
ad 1), ad 2)

zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku,

obžalovaný Petr M.
ad 1), ad 2)

zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku,

obchodní společnost STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o.,
ad 1), ad 2)

zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku

obchodní společnost MEGASTAR World, s.r.o.,
ad 1),

zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku,

a o d s u z u j í s e

obžalovaný Daniel H.

podle § 332 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků.**

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) roků.**

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému Danielu H. **ukládá** trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárních orgánů ve všech typech obchodních společností a družstev na dobu **5 (pěti) roků.**

obžalovaná Světlana F.

podle § 332 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků.**

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) roků.**

podle § 332 odstavec 2, § 67 odstavec 2 písmeno a), § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá peněžitý trest v celkové výměře **80.000,- (osmdesát tisíc) Kč**, skládající se z 800 denních sazeb, přičemž denní sazba činí **100,- (sto) Kč**.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **10 (deseti) měsíců**.

obžalovaný Petr M.

podle § 332 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků**.

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) roků**.

podle § 332 odstavec 2, § 67 odstavec 2 písmeno a), § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá peněžitý trest v celkové výměře **80.000,- (osmdesát tisíc) Kč**, skládající se z 800 denních sazeb, přičemž denní sazba činí **100,- (sto) Kč**.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **10 (deseti) měsíců**.

obchodní společnost STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o.,

Podle § 16 odstavec 1 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, k trestu **zrušení právnické osoby**.

obchodní společnost MEGASTAR World, s.r.o.,

Podle § 16 odstavec 1 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, k trestu **zrušení právnické osoby**.

Odůvodnění:

Po provedeném dokazování u hlavního líčení, kdy soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu dle ust. § 2 odstavec 6 trestního řádu, soud zjistil a vzal za prokázaný skutkový stav a vinu všech obžalovaných tak, jak je popsáno pod body 1)-2) rozsudku shora.

Obžalovaný Daniel H. u hlavního líčení popřel, že by se vytýkaného jednání dopustil, přičemž poukázal na skutečnost, že problém ohledně zadržování nadměrných

odpočtů a s tím související probíhající kontroly ze strany finančního úřadu řešil již od počátku roku 2014 s různými daňovými poradci. V průběhu roku 2014 začal daný problém řešit se spoluobžalovaným Petrem M., který mu sám nabídl v dané věci pomoc. Obžalovaný H. se následně podrobně vyjadřoval k chodu obou společností tedy STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o., jakož i ke společnosti MEGASTAR World, s.r.o. Poukázal na skutečnost, že obě společnosti na trhu prosperovaly, přičemž v době, kdy takto působily na trhu, vykazovaly kladné hospodaření. Společnost STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. odvedla na daních sta milionů korun, přičemž nikdy neměla problémy s finančním úřadem ohledně formy nějakého nedoplatku. Stejně tak to bylo i u společnosti MEGASTAR World, s.r.o. Vše fungovalo bez problémů až do okamžiku, kdy Finanční úřad Ostrava 2 zahájil rozsáhlou finanční kontrolu, která se týkala nadměrných odpočtů, které výše citované společnosti vykazovaly z důvodu exportu. Byla prováděna m.j. i stavební, montážní činnost, která je osvobozena od DPH. Vznikaly zde nadměrné odpočty a to zejména z důvodů, že společnosti uplatňovaly na vstupu odpočet DPH u svých dodavatelů a následně realizované zakázky pro plátce DPH. Z těchto nadměrných odpočtů vznikla z titulu exportu. V roce 2013 finanční úřad zahájil rozsáhlou finanční kontrolu, protože nadměrné odpočty dosahovaly vysokých částek. Jednalo se o částky zhruba 5.-8.000.000 Kč měsíčně. Obžalovaný poukázal na skutečnost, že takové výše odpočtů byly běžné. Od měsíce září 2013 byly zahajovány další vytykácí řízení pro odstranění různých pochybností. Finanční úřad tak zkoumal oprávněnost těchto nadměrných odpočtů. Vše se vyvíjelo tím způsobem, že finanční úřad přestal proplácet tyto nadměrné odpočty. V této kontrole byli kontrolováni jak dodavatelé, tak i odběratelé v zahraničí. Předmětné kontroly, které takto ze strany finančního úřadu probíhaly v minulosti, byly všechny s kladným výsledkem. Obžalovaný poukázal na skutečnost, že v prosinci 2013 navštívil vedení finančního úřadu konkrétně tomuto jednání byl přítomen svědek Ing. Martin H., paní S. a další muž. Obžalovaný byl upozorněn, že v posledním období probíhá zvýšená kontrola finančního úřadu daňových subjektů, kteří žádají o vyplácení nadměrných odpočtů a to z důvodů, že v České republice a v Evropě dochází k mnoha daňovým podvodům. Obžalovaný byl upozorněn, že řízení bude trvat delší dobu. Postupně finanční úřad zahajoval kontroly i v následujících měsících jako říjen, listopad až do června 2014. Průběh byl stejný. Finanční úřad oznámil, že bude probíhat kontrola. Finanční úřad se neustále dožadoval nějakých dokladů. Ze strany daňových poradců byl obžalovaný obeznámen s tím, že takovýto postup je poměrně běžný a že se finanční úřad snaží pro stát zadržovat DPH, aby toto nemusel vyplácet. Obžalovaný má za to, že v předmětné době byly výše citované obchodní společnosti kapitálově silné a měl za to, že toto vše řádně ustojí. Má však za to, že ze strany finančního úřadu byly činěny obstrukce. Obžalovaný dále poukázal na skutečnost, že se celou záležitostí snažil řešit zcela legálním způsobem, kdy v dané záležitosti se obrátil na Ing. P., který mu doporučil, že danou záležitost „nevidí dobře“ a že je bude zastupovat v uplatnění nároku formou žaloby proti Českému státu, když je přesvědčen, že dle předložených dokumentů je zde oprávněný nárok na vyplácení těchto nadměrných odpočtů. Obžalovanému se tento postup nezamlouval, neboť předtím neměl s finančním úřadem žádné problémy. Měl za to, že postup finančního úřadu je zcela účelový s cílem docílit oddálení reálného času vyplácení nadměrných odpočtů. Snažil se s finančním úřadem spolupracovat tak, aby řízení bylo řádně ukončeno co nejdříve. S obžalovaným Petrem M. se zná od roku 1998. Jejich vztahy byly obchodní i přátelské. V průběhu roku 2013 se stal obžalovaný M. zaměstnancem obžalovaného H. a to konkrétně společnosti STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o., kde se vytvořila samostatná divize, která měla na starosti revizní činnost, stavebně montážní činnost v oblasti zateplování rodinných domů. Nějakou dobu toto nějak fungovalo, avšak ne podle představ obžalovaného. Do těchto problémů se začaly prolínat i dluhy obžalovaného M., který měl hodně závazků. Posléze

se dohodli na ukončení spolupráce, neboť tato nefungovala dle představ obžalovaného H. Při nějakých rozhovorech s obžalovaným M. se obžalovaný zmínil s vývojem dané věci ve vztahu k finančnímu úřadu a obžalovaný M. na to reagoval tím způsobem, že se zmínil o jistých praktikách, které používá finanční úřad v tom směru, že zdržuje celé řízení. Obžalovaný byl rozhořčen, že finanční úřad s ním nekomunikuje. V průběhu dalších hovorů se obžalovaný M. dotazoval obžalovaného H., s kým vede jednání na finančním úřadě, kdy obžalovaný H. mu sdělil, že se jedná o osobu Ing. H. Poté obžalovanému sdělil, že jeho sestra obžalovaná F. se s Ing. H. z minulosti zná a že se jí zkusí na danou záležitost zeptat. Obžalovaný H. poté potvrdil skutečnost, že o dané záležitost řekl i obžalované F. Ze strany obžalovaného M. se dozvěděl, že obžalovaná F. se s Ing. H. již setkala. Obžalovaný M. obžalovanému H. sdělil, že Ing. H. se o dané záležitosti zcela odmítl bavit a pokud má obžalovaný H. zájem tuto věc řešit, necht' se setká přímo s ním. Ze strany obžalované F. se dozvěděl, že pokud bude mít obžalovaný H. zájem, můžou se potkat někde v kavárně v Karolíně nebo na neutrálním místě. Obžalovaný H. telefonicky kontaktoval Ing. H. s tím, že mu sdělil, že trvá na tom, aby předmětná schůzka proběhla na finančním úřadě. Předmětná schůzka se skutečně uskutečnila, avšak nepřinesla žádný výsledek. Ing. H. mu sděloval, že podrobnosti v dané věci mu nemůže říct, odvolával se na nějaké lhůty a postupy. Obžalovaný H. se dotazoval, jakým způsobem se bude daná záležitost dále vyvíjet. Po nějaké chvíli mu Ing. H. sdělil, že to vypadá velmi špatně, že jsou součástí jakéhosi karuselového řetězce obchodů a že to bude velmi velký problém. Rovněž mu sdělil, že byly zajištěny SSD disky jako plagiáty. Obžalovaného toto zarazilo, když předmětný disk, který byl zabaven při domovních prohlídkách, byl dle znalce v pořádku s tím, že se jednalo o falzifikát. Ing. H. stále argumentoval, že se jedná o plagiáty a necht' obžalovaný počítá s tím, že z tohoto vznikne velký problém. Následně poté obžalovaný ze schůzky odešel, když měl za to, že argumenty, které vznášel, neměly žádný význam. O průběhu schůzky informoval obžalovaného M. Sdělil mu vše, jak schůzka probíhala s tím, že počítal, že obžalovaná F. vše rádně domluvila a že se tedy něco dozví. Obžalovaný M. na to reagoval tím způsobem, aby to obžalovaný H. již dále neřešil. Poté se všichni tři obžalovaní setkali na obědě, kdy obžalovaný H. poukázal na skutečnost, že danou záležitost dále řešit nebude a obrátí se na Ing. P. s tím, že se daná záležitost bude řešit prostřednictvím žaloby. Obžalovaný M. na to reagoval, že má ještě nějaké lidi v záloze a že se pokusí poptat. Obžalovaný poté vypověděl smlouvu s Ing. P. V září 2014 proběhla další schůzka s Ing. H., kterou inicioval Ing. H. Ing. H. poukázal na skutečnost, že je zbytečné platit drahé poradce a pokud nějakou dobu vydrží, tak má za to, že vše bude rádně ukončeno. Schůzka měla oproti jarní schůzce diametrální odlišný charakter. Už to nebylo o žádných padělcích SD disků. Ing. H. sděloval, že pokud vše dopadne dobře, měl by finanční úřad nadměrný odpočet rádně vyplatit. Dokonce zmínil, že je zde hodně důkazů v neprospěch obžalovaného, ale je jich zde hodně i ve prospěch. Obžalovaný výslovně poukázal na skutečnost, že pokud by měl úmysly podplácet kohokoliv, musel by být „úplný blázen.“ Je mu dobře známo, že takovéto kauzy jsou kriminalizovány. Na svou obhajobu dále uvedl, že mu není známo, že by obžalovaná F. zaslala Ing. H. nějaký mail. O tomto se s ní nikdy nebavil a nikdy na toto nepřišla řeč. S Petrem M. na toto téma rovněž nehovořil.

Obžalovaná F. u hlavního líčení vytýkané jednání doznala. Poukázala na skutečnost, že obžalovaného H. zná prostřednictvím obžalovaného M., který byl u něj nějakou dobu zaměstnán. Od obžalovaného M. se dozvěděla, že obžalovaný H. má problém s vrácením DPH, na který má právní nárok. Zmínila se, že má na finančním úřadě kamaráda ze školy, přičemž ji obžalovaný M. požádal, necht' se jej zeptá, jestli by nemohla obžalovanému H. nějak poradit, jak se v takové věci postupuje. Za tímto účelem kontaktovala Ing. H., se kterým hovořila převážně soukromě a m.j. nastínila dotaz, zda

náhodou nezná obžalovaného H. Poukázala na skutečnost, že žádné relevantní informace v dané věci neměla. Toliko věděla od obžalovaného M., že se jedná o vrácení DPH a neví, jak danou záležitost řešit. Přesto jí Ing. H. na její konkrétní dotazy neodpověděl. Obžalovanému M. sdělila, nechť obžalovanému H. vyřídí, že Ing. H. o celé věci ví, avšak s obžalovanou F. se o tomto nebude bavit. Obžalovaný H. naléhal na obžalovaného M., aby obžalovaná F. domluvila alespoň nějakou schůzku s Ing. H., kdy za tímto účelem Ing. H. kontaktovala s prosbou, zda by nemohl obžalovaného H. alespoň vyslechnou. Ing. H. s tím souhlasil. Schůzka se následně uskutečnila na finančním úřadě. Nevěděla však, jakým způsobem bude probíhat a co si na ní konkrétně řekli. Následně bylo oznámeno ze strany Ing. H., že nic konkrétního neřešili a že nepochopili, proč se vlastně potkali. Zde obžalovaná F. poukázala na skutečnost, že chtěla pomoci zejména obžalovanému M. a tím i obžalovanému H., který byl zaměstnavatelem obžalovaného M. Výslovně potvrdila skutečnost, že předmětný email ze dne 30. 5. 2014 skutečně zaslala Ing. H. ze soucitu k obžalovanému M., což je její bratr. Obžalovaný M. mluvil o tom, že obžalovaný H. vynakládá na problém s vrácením DPH značné finanční prostředky. Myslela si tedy, že by Ing. H. mohl poradit a pomoci. Vše konala v dobré víře, neboť si myslela, že obžalovaný H. byl poškozen. Nechtěla žádným způsobem nezákonně ovlivnit daňové řízení, vše konala spontánně a bez rozmyšlení. V té době si neuvědomovala, že koná něco nezákonně nebo neprotiprávního a že za to může být odsouzena. Pokud by si to vše plně uvědomovala, nikdy by se do tohoto nezapojila. Zpětně si uvědomuje, že to byla „veliká hloupost“. Byla naivní. Šla za Ing. H. jako za kamarádem a v přátelském duchu probíhala veškerá komunikace.

Obžalovaný Petr M. u hlavního líčení vytýkané jednání rovněž doznal. Poukázal na skutečnost, že jako zaměstnanec společnosti STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. věděl o situaci s tím, že Finanční úřad Ostrava 2 zadržuje výplatu DPH v rádech několika milionů. Z jeho pohledu to firmu ohrožovalo a dle slov obžalovaného H. se jednalo z jeho pohledu o šikanu. Měl za to, že pokud by se mu danou záležitost podařilo nějakým způsobem vyřešit, určitě by to bylo pro něj nějaké „plus“. Při rozhovoru s obžalovanou F. mu tato sdělila, že má na Finančním úřadě Ostrava 2 spolužáka z vysoké školy. Proto ji obžalovaný M. požádal, zda by se jej nezeptala, jak by se v této záležitosti dalo něco dělat a celá věc se urychlila. Ve své podstatě má za to, že nešlo o to někoho podplatit, toliko se dotázat, zda je třeba něco zpracovat, doložit, vysvětlit, objasnit apod. tak, aby bylo možno DPH vrátit. Při schůzce s obžalovanou F. zaznělo jméno Ing. H. Ing. H. opakovaně sděloval obžalované F., že umí poradit, kdy slovo poradit opakovaně zdůrazňoval. Má za to, že to vyznělo, jakoby se ptal, co z toho bude mít. V první fázi zaslal obžalované F. SMS zprávu s tím, že pokud bude chtít dále pokračovat v rozhovoru o společnosti STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o., tak jedině u ní v ložnici. Ing. H. se chtěl setkat s obžalovaným H. s tím, že dokáže poradit, jak celé záležitosti v kauze vrácení DPH dále pokračovat a pozval ho k sobě do kanceláře. Z informací od obžalovaného H. se dozvěděl, že se jednalo v obecné rovině, přičemž přesnější obsah rozhovoru mu není znám. Následně poté Ing. H. kontaktoval obžalovanou F. s tím, že schůzka s obžalovaným H. proběhla a podrážděně jí sdělil, že obžalovaný H. nic nenabídnul, a že to vůbec nechápe. Z výše uvedeného dospěl k závěru, že Ing. H. požaduje jakési „všimné“, aby se celá věc dala do pohybu. Proto hloupě požádal obžalovanou F., aby sjednala schůzku, kde si chtěl svůj dojem potvrdit. Ing. H. na schůzce požadoval skutečně všimné nejvyšší, aby mu to dle jeho slov stálo za to. Rozešli se s tím, že zjistí, co se dá dělat a nechť obžalovaný přemýšlí, jakou maximální částku by byl schopen dát. Po této schůzce vše zvážil a rozhodl se dát od toho ruce pryč. Ing. H. již nekontaktoval, žádné peníze mu již nenabízel a měl vše za ukončené. Poukázal na skutečnost, že obžalovaný H. o této schůzce nevěděl. Vytýkaného jednání obžalovaný litoval s tím, že uvedl, že to byla

chyba z jeho strany. Na svou obhajobu však uvedl, že předmětný úplatek nabídl v důsledku mnohoznačných poznámek Ing. H. Jednání ze strany Ing. H. ho přimělo k tomu, aby mu nabídl peníze. Má za to, že ze strany Ing. H. se jednalo o „vlákání do pasti“.

Za právnickou osobu STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. byl u hlavního líčení vyslechnut jednatel Martin H., který potvrdil skutečnost, že společnost STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. funguje od roku 1998 s tím, že od začátku se zabývala velkoobchodní činností. Zpočátku se zabývala velkoobchodem s výpočetní technikou, později se začala zabývat stavbou fotovoltarických elektráren. Svědek Martin H. se ve společnosti zabýval převážně obchodní činností, sháněním dodavatelů a zákazníků a měl také na starosti řešení případných reklamací. Ve vztahu k finančnímu úřadu tyto záležitosti řešil obžalovaný H. Měli zde rozdělené funkce. V polovině roku 2014 se rozjel problém s finančním úřadem ohledně DPH. Věděl, že od roku 2013 probíhá kontrola DPH s tím, že finanční úřad zadržuje vratky DPH. V té době o tomto moc nevěděl, protože od prosince 2013 do května 2014 byl na nemocenské. Výstupy kontrol mu nejsou známy, pouze ví, že někdy v červnu 2014 mu bylo oznámeno, že některé obchody se řeší jako podezřelé z jakéhosi podvodu z DPH. Toto bylo řešeno s panem Kopsou, který sdělil, že nárok na vrácení DPH mají, ale je možné, že šetření u finančního úřadu může trvat delší dobu v řádech několika let. Následně poté oslovili dalšího daňového poradce Ing. P. s tím, že tuto záležitost s tím konzultovali a dali mu celou věc na starost. Poté byla daná záležitost řešena prostřednictvím firmy ABC Taxis. Zde to probíhalo podobně. Všechny firmy potvrdili, že je zde nárok na vrácení DPH ze strany finančního úřadu, ale může to trvat delší dobu. V dané věci dále uvedl, že finanční kontroly dále probíhají. Co se týče osoby Ing. H., s tímto se setkal a to na schůzce společně s obžalovaným Ing. H. Ing. H. jim oznámil, že vše by mohlo být skončeno do konce roku 2014. Poté se již s Ing. H. nesetkal. Obžalovanou F., jakož i obžalovaného M. rovněž zná. Není mu známo, že by se na dané záležitosti nějakým způsobem podílel.

Za společnost MEGASTAR World, s.r.o. byl vyslechnut rovněž jednatel Martin H. U hlavního líčení potvrdil skutečnost, u společnosti MEGASTAR World, s.r.o. se zabýval sháněním obchodů. Předmětná firma obchodovala s drogérií, kterou obstarávala švagrová Vladislava H. O žádném uplácení mu není nic známo. Struktura společnosti byla stejná jako u firmy STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o.

Svědék Ing. Martin H., slyšen u hlavního líčení, potvrdil veškeré skutečnosti vztahující se k vytýkanému jednání vůči všem obžalovaným pod body 1) a 2) rozsudku shora. Potvrdil skutečnost, že v polovině roku 2013 připravovali na finančním úřadě zahájení daňového řízení u obou společností, tedy jak u společnosti STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o., tak u firmy MEGASTAR World, s.r.o. V rámci přípravy spolupracovali i s PČR. Daňové řízení bylo zahájeno, přičemž v létě 2014 jej oslovila prostřednictvím mobilního telefonu obžalovaná F. s tím, že si domluvili schůzku. Vzhledem k tomu, že obžalovaná byla jeho spolužačkou, neviděl důvod schůzku odmítnout. Ke konci schůzky mu obžalovaná F. oznámila skutečnost, že má nějakou povědomost o tom, že finanční úřad vede daňové řízení s firmou STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. Svědek jí sdělil, že na toto téma se s ní vůbec nebude bavit. Následně poté byla pauza, kdy následoval další telefon ze strany obžalované F. a následně mu byl zaslán předmětný email s nabídkou, zda by on nebo někdo z jeho známých neuměl ovlivnit daňové řízení, že by to bylo odměněno nějakou částkou. Vzhledem k tomu, že v té době už spolupracovali s útvarem PČR, uvědomili o tomto policii. Daňové kauze je daňové řízení vedeno neustále. PČR měla zájem další průběh řádně

monitorovat. Co se týče předmětného emailu ze strany obžalované F., který obdržel, byla mu nabídnuta částka 200.000 Kč za ovlivnění daňového řízení nebo rychlosti daňového řízení ve prospěch společnosti STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. Obžalovaná F. jej pozvala na další schůzku opět v kavárně Ostravanka, kde obžalovaná F. žádala o setkání Ing. H. s obžalovaným H. Svědek H. dle popsal obsah schůzky ze dne 23. 6. 2014 s obžalovaným H. ve své kanceláři na finančním úřadu. Zde k žádnému závadovému jednání nedošlo. Svědek H. se dále podrobně vyjadřoval ke schůzce ze dne 11. 7. 2014 v kavárně Ostravanka, které se kromě obžalované F. zúčastni i obžalovaný M. Byl to právě obžalovaný M., který nabídl svědkovi H. případně jiné osobě, která by byla schopna ovlivnit daňové řízení ve společnostech obžalovaného H. částku až 600.000 Kč. Ani na tuto nabídku svědek nereagoval a rovněž odmítl další výzvy ke změně svého postoje v dané věci.

V rámci listinných důkazů soud poukazuje zejména na odborné vyjádření z oboru kriminalistika odvětví počítačové analýzy, jehož obsahem je extrakce SMS komunikace a komunikace prostřednictvím emailové komunikace mezi osobami Ing. Martinem H. a obžalovanou Světlanou F. Z předmětné zachycené komunikace vyplývá jednoznačný časový sled SMS zpráv v období od 19. 6. 2014 do 25. 8. 2014. Skutečnost, že předmětnou schůzku mezi Ing. H. a obžalovaným H. dne 23. 6. 2014 iniciovala právě obžalovaná F. vyplývá z výše uvedených zpráv. Předmětná schůzka se uskutečnila na finančním úřadě. Komunikace ze dne 9. 7. 2014 rovněž vyplývá zcela shodná iniciativa ze strany obžalované F. a to ve vztahu k uskutečněné schůzce dne 11. 7. 2014 opětovně mezi svědkem Ing. H. a obžalovanými F. a M. Dále soud poukazuje na komunikaci v období od 19. 7. 2014 do 25. 7. 2014, ze které lze vysledovat postoj obžalované F. ke svědku Ing. H. a zejména ke korupčním nabídkám prezentovanými obžalovanými dne 30. 5. 2014 a 11. 7. 2014. V rámci listinných důkazů soud dále poukazuje na přiložené CD a DVD vztahující se k povolovacímu řízení a realizaci sledování osob Ing. Martina H., obžalované F., obžalovaného H. a to z emailové adresy xxx@seznam.cz dle ust. § 158d trestního řádu. Z předmětné komunikace je podstatný obsah emailové schránky xxx@seznam.cz, kde byl zachycen předmětný mail adresovaný svědku Ing. Martinu H. s nabídkou úplatku ve výši 200.000 Kč pro kohokoliv, kdo vyřeší vrácení předmětných zadržovaných nadměrných odpočtů. Poté následuje odpověď svědka H. ze dne 1. 7. 2014 a reakce obžalovaný F. z téhož dne. V rámci listinných důkazů soud dále poukazuje na záznamy pořízené při sledování osob dle § 158d trestního řádu a sice schůzka mezi Ing. H. a obžalovanou F. v kavárně Ostravanka ze dne 20. 6. 2014 a dále schůzku mezi svědkem H. a obžalovanými F. a M. ze dne 11. 7. 2014, která se uskutečnila na samém místě. Z předmětných záznamů je zcela zřejmé, že obžalovaná F. se jednoznačně hlásí k emailové zprávě ze dne 30. 5. 2014 s nabídkou úplatku v částce 200.000 Kč. Rovněž zde rozvádí účast dalších spoluobžalovaných na korupčním jednání. Z předmětných záznamů dále vyplývá zcela obdobná nabídka ve výši 2% z vrácené částky, maximálně do výše 600.000 Kč, kterou učinil svědku H. rovněž obžalovaný M., kdy soud v tomto poukazuje zejména na záznam ze dne 11. 7. 2014. Soud zde výslovně poukazuje na skutečnost, že obžalovaný M. zde opakovaně uvádí, že jedná z pověření spoluobžalovaného Daniela H. Soud dále poukazuje na zprávu Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava, kterou byl dokladován přehled nárokovaných nadměrných odpočtů vztahující se k obchodním společnostem MEGASTAR World, s.r.o. a STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o.

Na základě a po zhodnocení všech skutečností shora uvedených neměl soud o vině všech obžalovaných žádných pochybností. Obžalovaná F., jakož i obžalovaný M. u

hlavního líčení vytýkaného jednání doznali. Potvrdili skutečnost, že učinili vůči Ing. Martinu H. korupční nabídku, což zcela koresponduje s výpovědí samotného svědka Ing. Martina H. v kontextu s SMS zprávami, které byly extrahovány z mobilního telefonu z mobilního telefonu. S tímto i zcela korespondují záznamy o sledování schůzek Ing. Martina H. s obžalovanými. V rámci listinných důkazů k vytýkanému jednání soud dále poukazuje na předmětný inkriminovaný email odeslaný ze schránky obžalované F., kdy z obsahu předmětného mailu jednoznačně vyplývá, že se jedná o korupční nabídku z částkou 200.000 Kč pro kohokoliv, kdo vyřeší vrácení předmětných nadměrně zadržovaných odpočtů. S obhajobou obžalované F., jakož i obžalovaného M. spočívající v tom, že se jedná o bagatelní jednání v dané věci, se soud v žádném případě neztotožnil. V průběhu hlavního líčení bylo prokázáno, že právě obžalovaná F. opakovaně nabízela Ing. H. další schůzky, na základě kterých jej opakovaně vybízela k přehodnocení jeho postoje ke korupčním nabídkám. Byla to právě obžalovaná F., která se účastnila obou schůzek a to i včetně té, kde padla nabídka ze strany obžalovaného M., kdy se mělo jednat o nabídku úplatku ve výši 600.000 Kč. Je tedy zřejmé, že tento stav udržovala po dlouhou dobu s cílem vyřešit prostřednictvím korupčního jednání vrácení předmětných zadržovaných nadměrných odpočtů. Obhajobu obžalovaného M. spočívající v tom, že se jednalo o jakýsi test, vyhodnotil soud jako obhajobu zcela účelovou ve snaze vyhnout se vlastním následkům protiprávního jednání. V průběhu dokazování u hlavního líčení bylo zcela prokázáno, že průběh vytýkaného jednání velice graduje, přičemž se jedná o jednání velmi promyšlené, ze kterého soud dovozuje, že obžalovaní měli dostatečný prostor k úvahám a zejména o následcích jednání dané věci. Co se týče obžalovaného Daniela H., soud poukazuje na skutečnost, že to byl právě on, kdo měl prioritně zájem na uvolnění předmětných zadržovaných prostředků finančním úřadem. Byl to právě obžalovaný H., který řádně poskytoval potřebnou součinnost spoluobžalovaným F. i M. O provázanosti jednání všech obžalovaných nasvědčuje účast právě obžalovaného H. na schůzce s Ing. Martinem H. Tato schůzka byla dohodnuta ze strany obžalované F.. V rámci těchto schůzek poukazuje soud na významnou skutečnost spočívající v tom, že oba obžalovaní se při komunikaci s Ing. H. právě odvolávají na pověření k těmto jednání právě obžalovaným H. I sám obžalovaný M. v rámci komunikace s Ing. H. uvedl, že jedná z pověření obžalovaného H. Navíc je nesporné, že předmětnými finančními prostředky, které by byly případně vyplaceny v rámci korupčního jednání disponoval právě obžalovaný Daniel H. Je tedy zcela jednoznačné, že obžalovaný H. o předmětných schůzkách věděl, přičemž poskytoval jak obžalované F., tak i obžalovanému M. rozhodné informace spočívající v tom, jakým způsobem a jak dál v těchto jednání pokračovat s kladným výsledkem. Obhajobu obžalovaného H. spočívající v tom, že o jednání spoluobžalovaných F. a M. spočívající v nabídnutí předmětných úplatků nevěděl, vyhodnotil soud jako zcela nevěrohodnou ve snaze vyhnout se vlastním následkům protiprávního jednání. Nebyl to ani obžalovaný M., ani obžalovaná F., kteří by měli eminentní zájem na uvolnění předmětných zadržovaných finančních prostředků, když tento zájem měl právě obžalovaný Daniel H. Navíc ze strany obžalovaného M. i obžalované F. jsou nabízeny konkrétní finanční částky, kterými měl disponovat právě obžalovaný H. Vzhledem k tomu, že u hlavního líčení bylo poukázáno na skutečnosti, že finanční situace obžalovaného M., jakož i obžalované F. není nikterak příznivá, stěží si představit situaci, že by tito byli schopni financovat nabídku z vlastních prostředků. Obhajobu obžalovaného M. spočívající v tom, že by obžalovaný H. byl schopen akceptovat náklady až do výše jednoho milionu a tudíž by obžalovaný M. zajistil vrácení finančních prostředků za úplatek ve výši 600.000 Kč, přičemž by očekával, že by mu byl obžalovaným H. vyplacen rozdíl mezi těmito částkami, vyhodnotil soud tuto obhajobu opětovně jako nevěrohodnou ve snaze vyhnout se vlastním následkům protiprávního jednání. Tyto skutečnosti opírá soud o to, že mezi všemi třemi obžalovanými nebylo

prokázáno, že by byla mezi nimi nějaká předchozí dohoda. Tuto skutečnost všichni obžalovaní zcela vylučují. Je tedy zcela jednoznačné, že to byl právě obžalovaný H., který měl eminentní zájem na vrácení předmětných finančních prostředků. V neposlední řadě soud poukazuje na skutečnost, že jednání svědka Ing. Martina H. nemělo v žádném případě známky jakékoliv provokace. Obžalovaný Ing. Martin H. řádně splnil svou povinnost spočívající v tom, že oznámil OČTŘ korupční nabídku v okamžiku, kdy mu tato byla nabídnuta. V žádném případě se nejednalo o provokaci z jeho strany vůči obžalovaným. Naopak to byli sami obžalovaní v daném případě konkrétně obžalovaná F., z jejíž iniciativy se konaly schůzky v dané věci. Rovněž to byla právě obžalovaná F., která vybízela další komunikaci Ing. H. a zejména k přehodnocení jeho odmítavého postoje k dané věci. V dané věci nebyla soudem zjištěna zcela žádná provokativní aktivita ze strany Ing. H. Co se týče právnických osob STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. a společnosti MEGASTAR World, s.r.o. zejména závěrů o vině těchto obchodních společností, zde soud vychází z konstrukce přičitatelnosti skutku spáchaného fyzickou osobu právnické osobě ve smyslu ust. § 8 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Vzhledem k tomu, že soud má za prokázáno, že obžalovaný H. se dopustil korupčního jednání s cílem dosáhnout neoprávněného vyplacení zadržovaných finančních prostředků na účty výše citovaných obchodních společností, jejichž byl sám statutárním orgánem, jednal tak jednoznačně v zájmu těchto obchodních společností, přičemž jeho jednání lze těmto společnostem přičítat.

Po právní stránce kvalifikoval soud jednání, jímž byl obžalovaný Daniel H. uznán vinným dle bodu 1), 2) rozsudku shora jako zločin podplácení dle § 332 odstavec 1 alinea 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku, když dokazováním u hlavního líčení bylo zcela prokázáno, že obžalovaný Daniel H. jinému v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu nabídl úplatek, jednání se dopustil v úmyslu opatřit jinému značný prospěch a spáchal takový čin vůči úřední osobě. Po právní stránce kvalifikoval soud jednání, jímž byl obžalovaný Petr M. uznán vinným dle bodu 1), 2) rozsudku shora jako zločin podplácení dle § 332 odstavec 1 alinea 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku, když dokazováním u hlavního líčení bylo zcela prokázáno, že obžalovaný Petr M. jinému v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu nabídl úplatek, jednání se dopustil v úmyslu opatřit jinému značný prospěch a spáchal takový čin vůči úřední osobě. Po právní stránce kvalifikoval soud jednání, jímž byla obžalovaná Světlana F. uznána vinnou dle bodu 1), 2) rozsudku shora jako zločin podplácení dle § 332 odstavec 1 alinea 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku, když provedeným dokazováním u hlavního líčení bylo zcela prokázáno, že obžalovaná Světlana F. jinému v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu nabídla úplatek, jednání se dopustila v úmyslu opatřit jinému značný prospěch a spáchala takový čin vůči úřední osobě. Po právní stránce kvalifikoval soud jednání, jímž byla společnost STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. uznána vinnou dle bodu 1), 2) rozsudku shora jako zločin podplácení dle § 332 odstavec 1 alinea 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku, když dokazováním u hlavního líčení bylo zcela prokázáno, že společnost STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. jinému v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu nabídla úplatek, jednání se dopustila v úmyslu opatřit jinému značný prospěch a spáchala takový čin vůči úřední osobě. Po právní stránce kvalifikoval soud jednání, jímž byla společnost MEGASTAR World, s.r.o. uznána vinnou dle bodu 1), 2) rozsudku shora jako zločin podplácení dle § 332 odstavec 1 alinea 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku, když provedeným dokazováním u hlavního líčení bylo zcela prokázáno, že společnost MEGASTAR World, s.r.o. jinému v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu nabídla úplatek, jednání se dopustila v úmyslu opatřit jinému značný prospěch a spáchala takový čin vůči úřední osobě.

K osobě obžalovaného Daniela H. bylo zjištěno, že tento má v opise rejstříku trestů evidován tolíko jeden záznam ve věci 6 T 163/90, který má k 15. 2. 2003 zahlazen. Ze právy o pověsti nezjistil soud vůči obžalovanému H. výrazných negativních skutečností.

K osobě obžalované Světlany F. bylo zjištěno, že tato nemá žádný záznam v opise rejstříku trestů. Ze zprávy o pověsti bylo zjištěno, že obžalovaná nebyla v posledních pěti letech projednávána před správním orgánem dle zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích.

K osobě obžalovaného Petra M. bylo zjištěno, že tento je OSVČ. V opise rejstříku trestů rovněž nemá žádný záznam. Ze zprávy o pověsti bylo zjištěno, že obžalovaný M. nebyl projednáván pro přestupek před správním orgánem dle zákona č. 200/1990 Sb.

Ke společnosti STARCOM INTERNATIONAL s.r.o. bylo zjištěno, že tato vznikla dne 17.4.1998, kdy předmětem podnikání této společnosti byla koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej. Předmět podnikání společnosti se dále měnil, kdy tento byl rozšiřován na činnost účetních poradců, vedení účetnictví, vedení daňové evidence, jakož výroba, montáž, opravy, revize a zkoušky elektrických zařízení. Dále byl poté předmět podnikání rozšířen na výrobu, instalaci, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení.

Ke společnosti MEGASTAR World s.r.o. bylo zjištěno, že tato vznikla 30.3.2005, kdy předmětem podnikání byl specializovaný maloobchod a maloobchod se smíšeným zbožím. Později byl předmět podnikání rozšířen na poskytování software a poradenství v oblasti hardware a software.

Při úvahách o trestu hodnotil soud všechny skutečnosti rozhodné pro jeho druh a výměru z hledisek uvedených v § 38 a § 39 trestního zákoníku. Všichni obžalovaní svým jednáním porušili chráněný zájem společnosti na řádném, nestranném, nezjištěném a zákonem obstarávání věcí obecného zájmu, tedy na ochraně čistoty veřejného života.

Při úvahách o druhu a výměře trestu u obžalovaného Daniela H. přihlížel soud jako k polehčující okolnosti k vedení řádného života před spácháním vytykaného jednání dle ust. § 41 písmeno o) trestního zákoníku. Naproti tomu obžalovanému H. přitěžuje dle ust. § 42 písmeno a) trestního zákoníku skutečnost, že tento spáchal vytykané jednání s rozmyslem a po předchozím uvážení. Dále obžalovanému Danielu H. přitěžuje dle ust. § 42 písmeno m) trestního zákoníku skutečnost, že v páchaní vytykaného jednání pokračoval po delší dobu. Po zvážení všech okolností, s přihlédnutím k povaze spáchaného činu a jeho následku, jakož i k osobě obžalovaného dospěl soud k závěru, že k nápravě obžalovaného postačí působit ještě pohružkou trestem, v podobě trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu a nikoliv trestem spojeným s přímým výkonem. Obžalovanému byl trest odnětí svobody ukládán v rámci zákonné trestní sazby stanovené dle ust § 332 odstavec 2 trestního zákoníku se zákonnou sazbou trestu odnětí svobody od jednoho roku až do šesti let. Soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání tří roků, když s ohledem na shora uvedené a s přihlédnutím

k době, která od spáchání trestné činnosti uplynula, považuje tento trest za přiměřený a k nápravě obžalovaného plně dostačující. Výkon takto uloženého trestu byl obžalovanému podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti roků, když soud má za to, že další chování obžalovaného je nutno sledovat po takto stanovenou dobu. Pokud se obžalovaný bude ve zkušební době řádně chovat a nedopustí se žádné úmyslné trestné činnosti, bude po uplynutí zkušební doby rozhodnuto o tom, že se osvědčil a na obžalovaného se bude hledět, jako by odsouzen nebyl. V opačném případě může být rozhodnuto o tom, že podmíněně uložený trest odnětí svobody vykoná ve věznicí. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný vytýkaného jednání dopustil jako jednatel společnosti STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. a společnosti MEGASTAR World, s.r.o., byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkcí statutárního orgánu všech typech obchodních společností a družstvu na dobu pěti roků, když i takto uložený trest považuje soud za přiměřený, osobě obžalovaného a okolnostem činu i výši nabídnutého úplatku zcela dostačující.

Při úvahách o druhu a výměře trestu u obžalované Světlany F. přihlížel soud jako k polehčující okolnosti k vedení řádného života před spácháním vytýkaného jednání dle ust. § 41 písmeno o) trestního zákoníku. Naproti tomu obžalované F. přitěžuje dle ust. § 42 písmeno a) trestního zákoníku skutečnost, že tato spáchala vytýkané jednání s rozmyslem a po předchozím uvážení. Dále obžalované F. přitěžuje dle ust. § 42 písmeno m) trestního zákoníku skutečnost, že v páčání vytýkaného jednání pokračovala po delší dobu. Po zvážení všech okolností, s přihlédnutím k povaze spáchaného činu a jeho následku, jakož i k osobě obžalované dospěl soud k závěru, že k nápravě obžalované postačí působit ještě pohružkou trestem, v podobě trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu a nikoliv trestem spojeným s přímým výkonem. Obžalované byl trest odnětí svobody ukládán v rámci zákonné trestní sazby stanovené dle ust. § 332 odstavec 2 trestního zákoníku se zákonnou sazbou trestu odnětí svobody od jednoho roku až do šesti let. Soud uložil obžalované trest odnětí svobody v trvání dvou roků, když s ohledem na shora uvedené a s přihlédnutím k době, která od spáchání trestné činnosti uplynula, považuje tento trest za přiměřený a k nápravě obžalované plně dostačující. Výkon takto uloženého trestu byl obžalované podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř roků, když soud má za to, že další chování obžalované je nutno sledovat po takto stanovenou dobu. Pokud se obžalovaná bude ve zkušební době řádně chovat a nedopustí se žádné úmyslné trestné činnosti, bude po uplynutí zkušební doby rozhodnuto o tom, že se osvědčila a na obžalovanou se bude hledět, jako by odsouzena nebyla. V opačném případě může být rozhodnuto o tom, že podmíněně uložený trest odnětí svobody vykoná ve věznicí. Obžalované F. byl též dle ust. § 332 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 67 odstavec 2 písmeno a), odstavec 2 písmeno a), § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku uložen dále peněžitý trest v celkové výměře 80.000 Kč skládající se z 800 denních sazeb, přičemž denní sazba činí 100 Kč, se stanovením náhradního trestu odnětí svobody v trvání 10-ti měsíců, když i takto uložený trest považuje za přiměřený, osobě obžalované, okolnostem činu i výši nabídnuté korupční částky zcela odpovídající.

Při úvahách o druhu a výměře trestu u obžalovaného Petra M. přihlížel soud jako k polehčující okolnosti k vedení řádného života před spácháním vytýkaného jednání dle ust. § 41 písmeno o) trestního zákoníku. Naproti tomu obžalovanému M. přitěžuje dle ust. § 42 písmeno a) trestního zákoníku skutečnost, že tato spáchal vytýkané jednání s rozmyslem a po předchozím uvážení. Dále obžalovanému M. přitěžuje dle ust. § 42 písmeno m) trestního zákoníku skutečnost, že v páčání vytýkaného jednání pokračovala

po delší dobu. Po zvážení všech okolností, s přihlédnutím k povaze spáchaného činu a jeho následku, jakož i k osobě obžalovaného dospěl soud k závěru, že k nápravě obžalovaného postačí působit ještě pohružkou trestem v podobě trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu a nikoliv trestem spojeným s přímým výkonem. Obžalovanému byl trest odnětí svobody ukládán v rámci zákonné trestní sazby stanovené dle ust. § 332 odstavec 2 trestního zákoníku se zákonnou sazbou trestu odnětí svobody od jednoho roku až do šesti let. Soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání dvou roků, když s ohledem na shora uvedené a s přihlédnutím k době, která od spáchání trestné činnosti uplynula, považuje tento trest za přiměřený a k nápravě obžalovaného plně dostačující. Výkon takto uloženého trestu byl obžalovanému podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř roků, když soud má za to, že další chování obžalovaného je nutno sledovat po takto stanovenou dobu. Pokud se obžalovaný bude ve zkušební době řádně chovat a nedopustí se žádné úmyslné trestné činnosti, bude po uplynutí zkušební doby rozhodnuto o tom, že se osvědčil a na obžalovaného se bude hledět, jako by odsouzen nebyl. V opačném případě může být rozhodnuto o tom, že podmíněně uložený trest odnětí svobody vykoná ve věznici. Obžalovanému M. byl též dle ust. § 332 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 67 odstavec 2 písmeno a), odstavec 2 písmeno a), § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku uložen dále peněžitý trest v celkové výměře 80.000 Kč skládající se z 800 denních sazeb, přičemž denní sazba činí 100 Kč, se stanovením náhradního trestu odnětí svobody v trvání 10-ti měsíců, když i takto uložený trest považuje za přiměřený, osobě obžalované, okolnostem činu i výši nabídnuté korupční částky zcela odpovídající.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry u společností STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. a společnosti MEGASTAR World, s.r.o., přihlížel soud dle ust. § 14 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, k povaze a závažnosti trestného činu, k poměrům obou právnických osob, včetně jejich dosavadní činnosti, jakož i k majetkovým poměrům těchto společností. Soud jednoznačně uzavřel, že obě právnické osoby nemají žádný strategický ani nahraditelný význam pro národní hospodářství, obranu či bezpečnost. Navíc bylo zjištěno, že u společnosti STARCOM INTERNATIONAL s.r.o. bylo zahájeno insolvenční řízení na základě vyhlášky Krajského soudu v Ostravě č.j. KSOS 14 INS 16637/2015-A-2 ze dne 25.6.2015, kdy účinky zahájení insolvenčního řízení nastaly dne 25.6.2015 v 7.20 hodin. Nutno poukázat i na skutečnosti vztahující se k vytýkanému řízení ohledně vyplacení nadměrných odpočtů DPH Finančním úřadem. Po zvážení všech skutečností shora uvedených, byl oběma obžalovaným obchodním společnostem, tedy jak společnosti STARCOM INTERNATIONAL s.r.o., tak i MEGASTAR World, s.r.o., uložen dle ust. § 16 odstavec 1 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, trest zrušení právnické osoby. Soud má za to, že vzhledem k rozsahu vytýkaného jednání, nelze uložit jiný druh trestu dle ust. § 15 odstavec 1 zákona č. 418/2011 Sb., když soud má za to, že uložení těchto trestů by bylo nepřiměřeně mírné. Rovněž má soud za to, že trest zrušení právnické osoby nevyklučuje povaha těchto právnických osob. Za situace, kdy probíhá řízení o vrácení nadměrných odpočtů, nelze za těchto okolností uložit trest propadnutí majetku právnické osobě ani peněžitý trest. Rovněž nelze ani uložit zákaz plnění veřejných zakázek, účasti na koncesním řízení nebo veřejné soutěži či přijímání dotací a subvencí, když v průběhu dokazování bylo zjištěno, že žalované společnosti nežádaly o dotace či subvence.

Proto bylo rozhodnuto výrokem shora uvedeným.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku k Okresnímu soudu v Ostravě, přičemž o odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Rozsudek může napadnout odvoláním státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je také možno podat proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen do odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Byl-li obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, má poškozený, kterému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, možnost požádat o vyznění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Okresní soud v Ostravě
dne 11. února 2016

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Kalusová

JUDr. Karel Kudrna, v.r.
předseda senátu